

JOHANNES: JESUS ER GUDS SØNN

Det fjerde evangeliet skiller seg ut fra de tre andre med å være mer “filosofisk”. Det er også skrevet en del senere, og det er vanlig å datere det rundt år 90 e.Kr. På denne tiden var det et tydeligere skille mellom jøder som trodde på Jesus og jøder som ikke gjorde det. Fariseerne var nå alene om å være de religiøse lederne, og de kristne hadde trolig blitt utvist fra synagogene fordi de trodde på Jesus (9,22; 12,42; 16,2). Noe ser også ut til å ha skjedd med uttrykket “jødene”. Nå kalles alle motstanderne til Jesus “jødene”. Det brukes bare om religion og ikke om nasjonalitet lenger.

Forfatteren nevner aldri navnet sitt og kaller seg bare “den disippelen som Jesus elsket” (21,20.24). Siden apostelen Johannes aldri nevnes ved navn, og døperen Johannes kalles bare “Johannes”, har tradisjonen vært at det er apostelen Johannes som er forfatteren.

Johannes har i kirkekunst fått ørnen som symbol, på grunn av perspektivet i Johannesevangeliet - nemlig et slags “ovenfra og etterpå”-perspektiv (se 2,22; 3,24; 7,39; 12,16). Han nevner i forbifarten hva som skjer senere, fordi leserne allerede kjenner historien godt.

Han har med 7 “jeg er”-utsagn av Jesus og 7 høytider. Han har også plukket ut 7 tegn som Jesus gjør, men 20,30 sier at Jesus også gjorde mange andre tegn som ikke er nevnt. Her gir han også grunnen til at han skrev ned disse tegnene, nemlig “for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.” (20,31). Ordet “tro” brukes ca 100 ganger i Johannesevangeliet, og det gjøres dermed klart at alle som tror på Jesus skal bli frelst.